

[Thomsen.]

Kreaturer, og han ved ogsaa, hvem det er, han vil have til det.“ „Og“, siger Bladet videre „— undskyld os — ikke mindst i denne Forbindelse lyder det som et vidunderligt Paradoxs at læse hans Udtalelser om „Personer, der minder stærkt om Krigstidens Typer““

Ærede Medlemmer, der interesserer sig for Spørgsmaalet, kan i Dag i „Vestkysten“ læse den Artikel, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kort var inde paa, hvor det indgaaende dokumenteres, hvordan Generalsekretær Høgsbro Holms Forretningssgang er.

Maa det da være mig tilladt at spørge den højtærede Landbrugsminister for det første, om han er bekendt med disse Forhold, og for det andet, om man fra belgisk Side har givet Tilsagn om, at Indførselen til Belgien skal monopoliseres for de nævnte Firmaer, hvor nu altsaa et andet Firma er traadt i Stedet for det sidstnævnte, S. G. de Wijse.

Ja, det var en kort Omtale af de Herrers Transaktioner udadtil. Her i Landet staar vi med en Andelssalgsforening, som hedder D. L. K., en Forening, som har omtrent 57 pCt. af Landets Kreaturer, men ikke desto mindre nægter man denne store landsomfattende Sammenslutning Repræsentation i Eksportudvalget. Naa, det vilde maaske ogsaa forstyrre Idyllen noget. At Eksportudvalget nægter D. L. K. enhver Ret til at eksportere til de betydende Markeder, ja, det tilføjes kun for Fuldstændigheds Skyld. Samtidig hermed overlader man altsaa nogle faa Storeksporthører Udførselsretten.

Maa jeg spørge den højtærede Minister: Hvor gaar Pengene hen? Hvad benyttes de til? Der ligger i Øjeblikket, har en Dansk-Belgier sagt mig, en Fortjeneste paa hvert Kreatur til Belgien paa mellem 40 og 100 Kr. Hvor gaar Pengene hen? For Statshandelens Vedkommende betaler man fra Udvalgets Side Opkøberne en vis Provision, og ser man nu nærmere til, vil man opdage, at disse Statsopkøbere — det lyder jo helt russisk — er identiske med Medlemmer af Eksportudvalget. Vi ser altsaa, at Resultatet af Eksportudvalgets Arbejde er blevet, at Udvalgets egne Medlemmer samtidig er Opkøbere og Kontrolører med Hensyn til Overholdelse af Priserne. Det kalder man en betryggende Ordning!

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge), som er Formand for Udvalget, sagde: Aaret, der gik, har opfyldt vore Forventninger. Ja, hvis det gælder for Det radikale

Parti, saa maa jeg sige, at saa er de Herrer ikke vanskelige at tilfredsstille. Loven har virket tilfredsstillende og udmærket, sagde det ærede Medlem. Ja, saa er det vel ogsaa i sin Orden, at de samme Medlemmer over for Belgien søger at koncentrere Salget saadan, at de ved Firmaer med forskellige Navne baade optræder som statsansatte Sælgere paa det danske Marked og som private Importørfirmaer paa det belgiske Marked.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) ønskede, at vi maatte faa Held til i større Udstrækning at sælge til Udlandet. Tror det ærede Medlem virkelig, at Forhold som dem, der her er Tale om, virker fremmende paa vor Afsætning af Kvæg og Oksekød til Udlandet?

Ja, nu ved altsaa det kommende Udvalg, hvordan Landet ligger.

Angaaende den fremtidige Ordning vil vi fra vor Side forlange, at Landbrugets egne Organisationer faar Ret til at sælge ogsaa til de gode Markeder, at D. L. K. bliver repræsenteret i Eksportudvalget, at Priserne bringes op til 1929's Niveau, og at de skandaløse Forhold, som her er omtalt, bringes til Ophør.

Koefoed: Som sidste Paragraf i adskillige Love findes den Sætning: Denne Lov gælder ikke for Færøerne, og skal vi ud fra bornholmske Synspunkter se paa dette Lovforslag, kommer man til det Resultat, at Fordelene ved denne Lov gælder ikke for Bornholm, men Udgifterne maa vi nok dele med det øvrige Land. Nu skal efter Forslaget Destruktion kun benyttes over for tuberkuløse Dyr, saaledes at det faktisk bliver en ny Tuberkuloselov. At man ved Destruktionen særlig vil have syge Dyr i Kikkerten, skal jeg ikke kritisere, men jeg vil hævde, at da vi ikke længere har Kvægtuberkulose paa Bornholm — ja, jeg skal dog erkende, at der endnu er to Besætninger tilbage —, kan vi altsaa ikke faa nogen Fordel af Destruktionsloven.

Vi har paa Bornholm benyttet de til enhver Tid gældende Tuberkuloselove med det Resultat, at vi nu kan melde rent Land — altsaa dog med Undtagelse af de to Besætninger, jeg før nævnte —, men Omkostningerne ved Ombytningen af Besætninger fra syge til sunde har vi selv afholdt i det allervæsentligste, og disse Udgifter har ikke været smaa. Det skal indrømmes, at vi af det Beløb, som gennem Aarene har været hensat til Afholdelse af Udgifter ved Tuberkuloseundersøgelser, har